

ръководител на групата “Тогол Борделло” и основател на направлението ‘джипси пънк’ (Gypsy Punk), за когото никои в родния му Киев, включвайки и роднините му, до скоро не подозираше, че е от цигански произход.

* * *

Когато се говори за ‘циганска музика’, на първо място възниква въпросът какво все пак трябва да се разбира по това понятие. То масово се използва в най-различни контексти, но въпреки спорадичните опити да се “докаже” някаква обща формална характеристика на циганската музика (напр. наличието на т.нар. ‘цигански лад’), огромната част от изследователите скланят, че всъщност има различни музикални форми и традиции, които могат да бъдат приведени под този общ знаменател, но най-вече от гледна точка на изпълнителите и начините на изпълнение и функциониране. Така всъщност достигаме до един общ принцип, добре известен в науката – отделните културни елементи сами по себе си не са етнически натоварени; те стават такива, когато се осмислят в този план от съответните общности, които ги превръщат в разграничаващи ги маркери от ‘другите’ общности. Т.е., най-просто казано, ‘циганска музика’ е тази музика, която самите цигани смятат за своя, и която същевременно и околното им население възприема като такава.

Казано в скоби, циганската музика се оказва може би единствената публична сфера, в която обявеното за политически некоректно название ‘цигани’ не бе заменено с ‘роми’. И ако в много случаи, поне в публичната сфера, за обозначаване на общността се използва смятаният за политически коректен термин ‘Рома’, то при представянето на нейната музика често пъти се използва определението “циганска”, което през последните десетина години бе обявено за политически некоректно. От тук и парадоксът, че нерядко може да се види или чуе обява, че предстои честване на 8-и април, Международният ден на ромите, на който по проект